ਅਵਾਜ਼-ਏ-ਮਜਾਜ਼

ਅਸਰਾਰੁਲ ਹਕ ਮਜਾਜ਼

ਅਨੁਵਾਦਕ : ਪੁਨੀਤ ਛੀਨਾ

ਅਵਾਜ਼-ਏ-ਮਜਾਜ਼

ਅਵਾਜ਼-ਏ-ਮਜਾਜ਼
(ਚੋਣਵੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਰੀ)

ਅਸਰਾਰੁਲ ਹਕ ਮਜਾਜ਼

ਅਨੁਵਾਦਕ

ਪੁਨੀਤ ਛੀਨਾ

Published By
Title: **ਅਵਾਜ਼-ਏ-ਮਜਾਜ਼**
Interpreter: Puneet Chhina
Language: Punjabi (Gurmukhi Script)
First Published: July 2025
Format: eBook (Digital PDF / ePub)
Edition: Commercial Edition
Price: 2025 Edition Rs 100

This book is a creative translation and adaptation of selected ghazals of **Asrar-ul-Haq Majaz** into Punjabi. The interpretations presented here are the author's own and are intended to pay homage to the poet's timeless work.

If you are a publisher, researcher, or member of Asrarul Haq Majaz's family and would like this translation removed or officially recognized, please contact:

Fatehgarh Shukar Chak, Amritsar, Punjab (India)

Email- winterbooks1800@gmail.com

"ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮੈਂ ਆਸ਼ਵੀਨ, ਗੁਰਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ "

ਭੂਮਿਕਾ

ਕਵਿਤਾ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਰੂਹ ਦੀ ਧੜਕਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਦਰਪਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਰਦੂ ਸ਼ਾਇਰੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸਰਾਰੁਲ ਹਕ ਮਜਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਤੇ ਨਜ਼ਮਾਂ ਇਸ਼ਕ, ਦਰਦ, ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੀਆਂ ਗੂੰਜਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਰਦੂ ਨਾ ਜਾਣਣ ਕਰਕੇ ਮਜਾਜ਼ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਅੰਜਾਣ ਹਨ।

ਇਸੇ ਸੋਚ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕ ਵੀ ਮਜਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਅਤੇ ਨਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮਜਾਜ਼ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤੀ ਰੂਹ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਅਸਲੀ ਮਹਿਕ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤਕ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਮਜਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਉਰਦੂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਦੋ ਸੰਸਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪੁਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਮੇਰਾ ਮਜਾਜ਼ ਲਈ ਨਿਮਰ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਪੰਜਾਬੀ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਦੇ ਮਜਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਵੇਂ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਮੈਨੂੰ ਆਯੁਸ਼ੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਾਇੰਸ ਵਿਭਾਗ, ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ, ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ, ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਾਇੰਸ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਟੈਕਨੀਕਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮਿਲੀ।
ਮੈਂ ਦਿਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਸਰਾਰੁਲ ਹਕ ਮਜਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।

-ਪੁਨੀਤ ਛੀਨਾ

ਸ਼ਾਇਰੀ

ਕੁਛ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਨਿਗਾਹ ਕਾਫਰ ਥੀ

ਕੁਛ ਮੁਝੇ ਭੀ ਖਰਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

❀

ਤੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪੇ ਯੇਹ ਆਂਚਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੂਬ ਹੈ ਲੇਕਿਨ

ਤੂ ਉਸ ਆਂਚਲ ਸੇ ਇਕ ਪਰਚਮ ਬਨਾ ਲੇਤੀ ਤੋ ਅੱਛਾ ਥਾ

❀

ਮੁਝ ਕੋ ਯੇਹ ਆਰਜ਼ੂ ਵੋ ਉਠਾਏਂ ਨਕਾਬ ਖੁਦ

ਉਨ ਕੋ ਯੇਹ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤਕਾਜ਼ਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

❀

ਇਸ਼ਕ ਕਾ ਜ਼ੌਕ ਨਜ਼ਾਰਾ ਮੁਫਤ ਮੇਂ ਬਦਨਾਮ ਹੈ

ਹੁਸਨ ਖੁਦ ਬੇਤਾਬ ਹੈ ਜਲਵਾ ਦਿਖਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ

❀

ਦਫ਼ਨ ਕਰ ਸਕਤਾ ਹੂੰ ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਰਾਜ਼ ਕੋ

ਔਰ ਤੁਮ ਚਾਹੋ ਤੋ ਅਫਸਾਨਾ ਬਨਾ ਸਕਤਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

❀

ਯੇਹ ਮੇਰੇ ਇਸ਼ਕ ਕੀ ਮਜਬੂਰੀਯਾਂ ਮਆਜ਼ ਅੱਲਾਹ

ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਮਹੀਂ ਸੇ ਛਿਪਾ ਰਹਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

❀

ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਦੁਨੀਯਾ ਕਾ ਸੰਵਰਨਾ

ਤੇਰੇ ਜ਼ੁਲਫੋਂ ਕਾ ਪੇਚ ੳ ਖਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

❀

ਰੋਏਂ ਨਾ ਅਭੀ ਅਹਲ ਨਜ਼ਰੇ ਹਾਲ ਪੇ ਮੇਰੇ

ਹੋਨਾ ਹੈ ਅਭੀ ਮੁਝ ਕੋ ਖਰਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

❀

ਬਤਾਊਂ ਕਯਾ ਤੁਝੇ ਏ ਹਮ ਨਸ਼ੀਂ ਕਿਸ ਸੇ ਮੁਹੱਬਤ ਹੈ

ਮੈਂ ਜਿਸ ਦੁਨੀਯਾ ਮੇਂ ਰਹਿਤਾ ਹੂੰ ਵੋ ਇਸ ਦੁਨੀਯਾ ਕੀ ਔਰਤ ਹੈ

❀

ਕਯਾ ਕਯਾ ਹੁਆ ਹੈ ਹਮ ਸੇ ਜਿਨੋਂ ਮੇਂ ਨਾ ਪੂਛੀਏ

ਉਲਝੇ ਕਭੀ ਜ਼ਮੀਂ ਸੇ ਕਭੀ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਹਮ

❀

ਹੁਸਨ ਕੋ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ

ਇਸ਼ਕ ਕਾ ਇੰਤਕਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

❀

ਇਸ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਏ ਕੈਫ ਓ ਮਸਤੀ ਮੇਂ ਅੰਜੁਮਨ ਏ ਇਰਫ਼ਾਨੀ ਮੇਂ

ਸਬ ਜਾਮ ਬਾ ਕਫ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਮ ਪੀ ਭੀ ਗਏ ਛਲਕਾ ਭੀ ਗਏ

❀

ਯੇ ਆਨਾ ਕੋਈ ਆਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਸ ਰਸਮਨ ਚਲੇ ਆਏ

ਯੇ ਮਿਲਨਾ ਖ਼ਾਕ ਮਿਲਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਸੇ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

❀

ਆਂਖ ਸੇ ਆਂਖ ਜਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤੀ

ਦਿਲ ਸੇ ਦਿਲ ਹਮ ਕਲਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

❀

ਹਿੰਦੂ ਚਲਾ ਗਯਾ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਚਲਾ ਗਯਾ

ਇਨਸਾਨ ਕੀ ਜੁਸਤਜੂ ਮੇਂ ਇਕ ਇਨਸਾਨ ਚਲਾ ਗਯਾ

❀

ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਆਂਖ ਹੋ ਗਈ ਨਮਨਾਕ

ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਨੇ ਮਿਜ਼ਾਜ ਪੂਛਾ ਹੈ

❀

ਮੇਰੀ ਬਰਬਾਦਿਯੋਂ ਕਾ ਹਮ ਨਸ਼ੀਨੋ

ਤੁਮ੍ਹੇਂ ਕਯਾ ਖੁਦ ਮੁਝੇ ਭੀ ਗ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

❀

ਰੂਦਾਦ ਏ ਗਮ ਏ ਉਲਫ਼ਤ ਉਨ ਸੇ ਹਮ ਕਯਾ ਕਹਿਤੇ ਕਜ਼ੁੰਕਰ ਕਹਿਤੇ

ਇਕ ਹਰਫ਼ ਨਾ ਨਿਕਲਾ ਹੋਂਟੋਂ ਸੇ ਔਰ ਆਂਸੂ ਆ ਭੀ ਗਏ

❀

ਤੁਮ ਹੀ ਤੋ ਹੋ ਜਿਸੇ ਕਹਿਤੀ ਹੈ ਨਾਖੁਦਾ ਦੁਨੀਯਾ

ਬਚਾ ਸਕੋ ਤੋ ਬਚਾ ਲੋ ਕਿ ਡੂਬਤਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

❀

ਹਾਏ ਵੋ ਵਕਤ ਕਿ ਜਬ ਬੇ ਪੀਏ ਮਦ ਹੋਸ਼ੀ ਥੀ

ਹਾਏ ਯੇ ਵਕਤ ਕਿ ਅਬ ਪੀ ਕੇ ਭੀ ਮਖਮੂਰ ਨਹੀਂ

❀

ਆਪਕੀ ਮਖਮੂਰ ਆਂਖੋਂ ਕੀ ਕਸਮ

ਮੇਰੀ ਮੈਂ ਖਵਾਰੀ ਅਭੀ ਤਕ ਰਾਜ਼ ਹੈ

❀

ਯਾ ਤੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜੁਰਅਤ ਏ ਦੀਦਾਰ ਹੀ ਨਾ ਹੋ

ਯਾ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਸੇ ਦੇਖਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

❀

ਛੁਪ ਗਏ ਵੋ ਸਾਜ਼ ਏ ਹਸਤੀ ਛੇੜ ਕਰ

ਅਬ ਤੋ ਬਸ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ

❀

ਸਬ ਕਾ ਮੁਦਾਵਾ ਕਰ ਡਾਲਾ ਅਪਨਾ ਹੀ ਮੁਦਾਵਾ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ

ਸਬ ਕੇ ਤੋ ਗਰੇਬਾਂ ਸੀ ਡਾਲੇ ਅਪਨਾ ਹੀ ਗਰੇਬਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

❀

ਹਮ ਅਰਜ਼ ਏ ਵਫ਼ਾ ਭੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕੁਛ ਸੁਨ ਨਾ ਸਕੇ

ਯਾਂ ਹਮ ਨੇ ਜ਼ਬਾਂ ਹੀ ਖੋਲੀ ਥੀ ਵਹਾਂ ਆਂਖ ਝੁਕੀ ਸ਼ਰਮਾ ਭੀ ਗਏ

❀

ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਚਸ਼ਮ ਏ ਤਮੰਨਾ ਝੁਕ ਗਈ

ਸ਼ੌਂਕ ਕੀ ਸ਼ੋਖੀ ਮੇਂ ਰੰਗ ਏ ਇਹਤਰਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

❀

ਡੁਬੋ ਦੀ ਥੀ ਜਹਾਂ ਤੁਫਾਂ ਨੇ ਕਸ਼ਤੀ

ਵਹਾਂ ਸਬ ਥੇ ਖੁਦਾ ਕਯਾ ਨਾ ਖੁਦਾ ਕਯਾ

❀

ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਏ ਨਜ਼ਾਰਾ ਕਯਾ ਕਹੀਏ ਨਜ਼ਰੋਂ ਮੇਂ ਕੋਈ ਸੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਏ ਜ਼ੌਂਕ਼ ਏ ਤਸੱਵਰ ਕਯਾ ਕੀਜੇ ਹਮ ਸੂਰਤ ਏ ਜਾਨਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

❀

ਕਮਾਲ ਏ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਦੀਵਾਨਾ ਹੋ ਗਯਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਯੇ ਕਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਦਾਮਨ ਛੁੜਾ ਰਾਹਾਂ ਹੂੰ ਮੈਂ

❀

ਖ਼ੁਬ ਪਹਿਚਾਨ ਲੋ ਅਸਰਾਰ ਹੂੰ ਮੈਂ
ਜਿੰਸ ਏ ਉਲਫ਼ਤ ਕਾ ਤਲਬਗਾਰ ਹੂੰ ਮੈਂ

❀

ਵਕ਼ਤ ਕੀ ਸਈ ਏ ਮੁਸਲਸਲ ਕਾਰਗਰ ਹੋਤੀ ਗਈ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਹਿਜ਼ਾ ਬਾ ਲਹਿਜ਼ਾ ਮੁਖ਼ਤਸਰ ਹੋਤੀ ਗਈ

❀

ਕਯੂੰ ਜਵਾਨੀ ਕੀ ਮੁਝੇ ਯਾਦ ਆਈ
ਮੈਂਨੇ ਇਕ ਖਵਾਬ ਸਾ ਦੇਖਾ ਕਯਾ ਥਾ

❀

ਇਜ਼ਨ ਏ ਖਿਰਾਮ ਲੇਤੇ ਹੁਏ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਹਮ
ਹਟ ਕਰ ਚਲੇ ਹੈਂ ਰਾਹਗੁਜ਼ਾਰੇ ਕਾਰਵਾਂ ਸੇ ਹਮ

❀

ਕਬ ਕੀਆ ਥਾ ਇਸ ਦਿਲ ਪਰ ਹੁਸਨੇ ਕਰਮ ਇਤਨਾ
ਮਿਹਰਬਾਂ ਔਰ ਇਸ ਦਰਜਾ ਕਬ ਥਾ ਆਸਮਾਂ ਅਪਨਾ

❀

ਤੁਮ ਨੇ ਤੋ ਹੁਕਮ ਏ ਤਰਕ ਏ ਤਮੰਨਾ ਸੁਨਾ ਦੀਯਾ
ਕਿਸ ਦਿਲ ਸੇ ਆਹ ਤਰਕ ਏ ਤਮੰਨਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

❀

ਅਵਾਰਾ ਓ ਮਜਨੂੰ ਹੀ ਪੇ ਮੌਕੂਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੁਛ
ਮਿਲਨੇ ਹੈਂ ਅਭੀ ਮੁਝ ਕੋ ਖਿਤਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

❀

ਹਿਜਰ ਮੇਂ ਕੈਫ ਏ ਇਜ਼ਤਿਰਾਬ ਨਾ ਪੂਛ
ਖੂਨ ਏ ਦਿਲ ਭੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

❀

ਜਲਵਾ ਏ ਤੁਰ ਖਵਾਬ ਏ ਮੂਸਾ ਹੈ
ਕਿਸ ਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਖਾ ਹੈ

❀

ਗਜ਼ਲ

ਹੁਸਨ ਕੋ ਬੇ ਹਿਜਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

ਹੁਸਨ ਕੋ ਬੇ ਹਿਜਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ
ਸ਼ੌਂਕ ਕੋ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

ਹਿਜਰ ਮੇਂ ਕੈਫ ਏ ਇਜ਼ਤਿਰਾਬ ਨਾ ਪੂਛ
ਖੂਨ ਏ ਦਿਲ ਭੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

ਤੇਰੇ ਜਲਵੋਂ ਮੇਂ ਘਿਰ ਗਯਾ ਆਖਿਰ
ਜ਼ਰਰੇ ਕੋ ਆਫਤਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

ਕੁਛ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਨਿਗਾਹ ਕਾਫ਼ਿਰ ਥੀ
ਕੁਛ ਮੁਝੇ ਭੀ ਖਰਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

ਰਾਤ ਤਾਰੋਂ ਕਾ ਟੂਟਨਾ ਭੀ ਮਜਾਜ਼

ਬਾਇਸ ਏ ਇਜ਼ਤਿਰਾਬ ਹੋਨਾ ਥਾ

❀

ਜਨੂਨ ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਅਬ ਭੀ ਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਨੂਨ ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਅਬ ਭੀ ਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮਗਰ ਵੋ ਆਜ ਭੀ ਬਰਹਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਦੁਨੀਯਾ ਕਾ ਸੰਵਰਨਾ
ਤੇਰੀ ਜ਼ੁਲਫੋਂ ਕਾ ਪੇਚ ਓ ਖ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਔਰ ਭੀ ਹੈ ਇਸ ਜਹਾਂ ਮੇਂ
ਯੇ ਦੁਨੀਯਾ ਮਹਿਜ਼ ਗ਼ਮ ਹੀ ਗ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਤਕਾਜ਼ੇ ਕਯੂੰ ਕਰੂੰ ਪੈਹਾਮ ਨਾ ਸਾਕੀ
ਕਿਸੇ ਯਾਂ ਫਿਕਰ ਏ ਬੇਸ਼ ਓ ਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਧਰ ਮਸ਼ਕੂਕ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਦਾਕਤ
ਇਧਰ ਭੀ ਬਦ ਗੁਮਾਨੀ ਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀਯੋਂ ਕਾ ਹਮ ਨਸ਼ੀਨੋ
ਤੁਮ੍ਹੇ ਕਯਾ ਖੁਦ ਮੁਝੇ ਭੀ ਗ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਅਭੀ ਬਜ਼ਮ ਏ ਤਰਬ ਸੇ ਕਯਾ ਉਠੂੰ ਮੈਂ
ਅਭੀ ਤੋ ਆਂਖ ਭੀ ਪੁਰ ਨਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਾਈਂ ਸੈਲ ਏ ਗ਼ਮ ਓ ਸੈਲ ਏ ਹਵਾਦਿਸ
ਮੇਰਾ ਸਰ ਹੈ ਕਿ ਅਬ ਭੀ ਖਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮਜਾਜ਼ ਇਕ ਬਾਦਾ ਕਸ਼ ਤੋ ਹੈ ਯਕੀਨਨ
ਜੋ ਹਮ ਸੁਨਤੇ ਥੇ ਵੋ ਆਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ

❀

ਤਸਕੀਨ ਏ ਦਿਲ ਏ ਮਹਜ਼ੂ ਨਾ ਹੁਈ ਵੋ ਸਈ ਏ ਕਰਮ ਫਰਮਾਂ ਭੀ ਗਏ

ਤਸਕੀਨ ਏ ਦਿਲ ਏ ਮਹਜ਼ੂ ਨਾ ਹੁਈ ਵੋ ਸਈ ਏ ਕਰਮ ਫਰਮਾਂ ਭੀ ਗਏ

ਇਸ ਸਈ ਕਰਮ ਕੋ ਕਯਾ ਕਹੀਏ ਬਹਲਾ ਭੀ ਗਏ ਤੜਪਾ ਭੀ ਗਏ

ਹਮ ਅਰਜ਼ ਏ ਵਫ਼ਾ ਭੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ ਕੁਛ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕੁਛ ਸੁਨ ਨਾ ਸਕੇ

ਯਾ ਹਮ ਨੇ ਜ਼ਬਾਂ ਹੀ ਖੋਲੀ ਥੀ ਵਹਾਂ ਆਂਖ ਝੁਕੀ ਸ਼ਰਮਾ ਭੀ ਗਏ

ਅਸ਼ੁਫ਼ਤਗੀ ਏ ਵਹਸ਼ਤ ਕੀ ਕਸਮ ਹੈਰਤ ਕੀ ਕਸਮ ਹਸਰਤ ਕੀ ਕਸਮ

ਅਬ ਆਪ ਕਹੇਂ ਕੁਛ ਯਾ ਨਾ ਕਹੇਂ ਹਮ ਰਾਜ਼ ਏ ਤਬੱਸੁਮ ਪਾ ਭੀ ਗਏ

ਰੁਦਾਦ ਏ ਗਮ ਏ ਉਲਫ਼ਤ ਉਨ ਸੇ ਹਮ ਕਯਾ ਕਹਿਤੇ ਕਯੂੰਕਰ ਕਹਿਤੇ

ਇਕ ਹਰਫ਼ ਨਾ ਨਿਕਲਾ ਹੋਂਟੋਂ ਸੇ ਔਰ ਆਂਖ ਮੇਂ ਆਂਸੂ ਆ ਭੀ ਗਏ

ਅਦਾਬ ਏ ਜੁਨੂਨ ਪਰ ਫੁਰਕਤ ਮੇਂ ਅਬ ਕਯਾ ਕਹੀਏ ਕਯਾ ਕਯਾ ਗੁਜ਼ਰੀ

ਆਏ ਥੇ ਸਵਾਦ ਏ ਉਲਫ਼ਤ ਮੇਂ ਕੁਛ ਖੋ ਭੀ ਗਏ ਕੁਛ ਪਾ ਭੀ ਗਏ

ਯੇ ਰੰਗ ਏ ਬਹਾਰ ਏ ਆਲਮ ਹੈ ਕਯੂੰ ਫਿਕਰ ਹੈ ਤੁਝ ਕੋ ਏ ਸਾਕੀ

ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਤੋ ਤੇਰੀ ਸੂਨੀ ਨਾ ਹੁਈ ਕੁਛ ਉਠ ਭੀ ਗਏ ਕੁਛ ਆ ਭੀ ਗਏ

ਉਸ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਏ ਕੈਫ ਓ ਮਸਤੀ ਮੇਂ ਉਸ ਅੰਜੁਮਨ ਏ ਇਰਫ਼ਾਨੀ ਮੇਂ

ਸਬ ਜਾਮ ਬਾ ਕਫ ਬੈਠੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਮ ਪੀ ਭੀ ਗਏ ਛਲਕਾ ਭੀ ਗਏ

ਕੁਛ ਤੁਝ ਕੋ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਹਮ ਕਯਾ ਕਯਾ ਏ ਸ਼ੋਰਿਸ਼ ਏ ਦੋਰਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

ਕੁਛ ਤੁਝ ਕੋ ਖ਼ਬਰ ਹੈ ਹਮ ਕਯਾ ਕਯਾ ਏ ਸ਼ੋਰਿਸ਼ ਏ ਦੋਰਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

ਵੋ ਜ਼ੁਲਫ ਏ ਪਰੇਸ਼ਾਂ ਭੂਲ ਗਏ ਵੋ ਦੀਦਾ ਏ ਗਿਯਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਏ ਨਜ਼ਾਰਾ ਕਯਾ ਕਹੀਏ ਨਜ਼ਰੋਂ ਮੇਂ ਕੋਈ ਸੂਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਏ ਜ਼ੌਂਕ ਏ ਤਸੱਵੁਰ ਕਯਾ ਕੀਜੇ ਹਮ ਸੂਰਤ ਏ ਜਾਂਨਾ ਭੂਲ ਗਏ

ਅਬ ਗੁਲ ਸੇ ਨਜ਼ਰ ਮਿਲਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਬ ਦਿਲ ਕੀ ਕਲੀ ਖਿਲਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਏ ਫ਼ਸਲ ਏ ਬਹਾਰਾਂ ਰੁਖਸਤ ਹੋ ਹਮ ਲੁਤਫ਼ ਏ ਬਹਾਰਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

ਸਬ ਕਾ ਤੋ ਮੁਦਾਵਾ ਕਰ ਡਾਲਾ ਅਪਨਾ ਹੀ ਮੁਦਾਵਾ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ

ਸਬ ਕੇ ਤੋ ਗਰੇਬਾਂ ਸੀ ਡਾਲੇ ਅਪਨਾ ਹੀ ਗਰੇਬਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

ਯੇ ਅਪਨੀ ਵਫ਼ਾ ਕਾ ਆਲਮ ਹੈ ਅਬ ਉਨ ਕੀ ਜਫ਼ਾ ਕੋ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਇਕ ਨਿਸ਼ਤਰ ਏ ਜ਼ਹਿਰ ਆਗੀਂ ਰਖ ਕਰ ਨਜ਼ਦੀਕ ਏ ਰਗ ਏ ਜਾਂ ਭੂਲ ਗਏ

❀

ਕਮਾਲ ਏ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਦੀਵਾਨਾ ਹੋ ਗਯਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਕਮਾਲ ਏ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਦੀਵਾਨਾ ਹੋ ਗਯਾ ਹੂੰ ਮੈਂ
ਯੇ ਕਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਦਾਮਨ ਛੁੜਾ ਰਹਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਤੁਮ੍ਹੀਂ ਤੋ ਹੋ ਜਿਸੇ ਕਹਿਤੀ ਹੈ ਨਾਖ਼ੁਦਾ ਦੁਨੀਯਾ
ਬਚਾ ਸਕੋ ਤੋ ਬਚਾ ਲੋ ਕਿ ਡੂਬਤਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਯੇ ਮੇਰੇ ਇਸ਼ਕ ਕੀ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਮਆਜ਼ ਅੱਲ੍ਹਾਹ
ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਰਾਜ਼ ਤੁਮ੍ਹੀਂ ਸੇ ਛੁਪਾ ਰਹਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਇਸ ਇਕ ਹਿਜਾਬ ਸੇ ਸੌ ਬੇ ਹਿਜਾਬੀਆਂ ਸਦਕੇ
ਜਹਾਂ ਸੇ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਬਤਾਨੇ ਵਾਲੇ ਵਹੀਂ ਪਰ ਬਤਾਤੇ ਹੈਂ ਮੰਜ਼ਿਲ
ਹਜ਼ਾਰ ਬਾਰ ਜਹਾਂ ਸੇ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁਕਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਕਭੀ ਯੇ ਜ਼ੋਮ ਕਿ ਤੂ ਮੁਝ ਸੇ ਛੁਪ ਨਹੀਂ ਸਕਤਾ
ਕਭੀ ਯੇ ਵਹਿਮ ਕਿ ਖ਼ੁਦ ਭੀ ਛੁਪਾ ਹੁਆ ਹੂੰ ਮੈਂ

ਮੁਝੇ ਸੁਨੇ ਨਾ ਕੋਈ ਮਸਤ ਏ ਬਾਦਾ ਏ ਇਸ਼ਰਤ
ਮਜਾਜ਼ ਟੂਟੇ ਹੁਏ ਦਿਲ ਕੀ ਇਕ ਸਦਾ ਹੂੰ ਮੈਂ

❀

ਖੁਦ ਦਿਲ ਮੇਂ ਰਹਿ ਕੇ ਆਂਖ ਸੇ ਪਰਦਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਖੁਦ ਦਿਲ ਮੇਂ ਰਹਿ ਕੇ ਆਂਖ ਸੇ ਪਰਦਾ ਕਰੇ ਕੋਈ
ਹਾਂ ਲੁਤਫ਼ ਜਬ ਹੈ ਪਾ ਕੇ ਭੀ ਢੂੰਢਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਤੁਮ ਨੇ ਤੋ ਹੁਕਮ ਜ਼ਾਏ ਤਰਕ ਏ ਤਮੰਨਾ ਸੁਨਾ ਦੀਯਾ
ਕਿਸ ਦਿਲ ਸੇ ਆਹ ਤਰਕ ਏ ਤਮੰਨਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਦੁਨੀਆ ਲਰਜ਼ ਗਈ ਦਿਲ ਏ ਹਿਰਮਾਂ ਨਸੀਬ ਕੀ
ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਾਜ਼ ਏ ਐਸ਼ ਨਾ ਛੇੜਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਮੁਝ ਕੋ ਤੋ ਯੇਹ ਆਰਜ਼ੂ ਵੋ ਉਠਾਏਂ ਨਕਾਬ ਖੁਦ
ਉਨ ਕੋ ਯੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਤਕਾਜ਼ਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਰੰਗੀਨੀ ਏ ਨਕਾਬ ਮੇਂ ਗੁਮ ਹੋ ਗਈ ਨਜ਼ਰ
ਕਯਾ ਬੇ ਹਿਜਾਬਿਯੋਂ ਕਾ ਤਕਾਜ਼ਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਯਾ ਤੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜੁਰਤ ਏ ਦੀਦਾਰ ਹੀ ਨਾ ਹੋ
ਯਾ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਸੇ ਦੇਖਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸ ਮੇਂ ਹੁਸਨ ਕੀ ਤੌਹੀਨ ਹੈ ਏ ਮਜਾਜ਼
ਇਤਨਾ ਨਾ ਅਹਿਲ ਏ ਇਸ਼ਕ ਕੋ ਰੁਸਵਾ ਕਰੇ ਕੋਈ

❀

ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਕਾ ਤੋ ਨਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਕਾ ਤੋ ਨਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਵਰਨਾ ਯੂੰ ਭੀ ਕਲਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਇਸ਼ਕ ਕੋ ਪੂਛਤਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ
ਹੁਸਨ ਕਾ ਇਹਤਿਰਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਆਂਖ ਸੇ ਆਂਖ ਜਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤੀ
ਦਿਲ ਸੇ ਦਿਲ ਹਮ ਕਲਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਹੁਸਨ ਕੋ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੀ
ਇਸ਼ਕ ਕਾ ਇੰਤਕਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਅੱਲ੍ਹਾ ਅੱਲ੍ਹਾ ਯੇ ਨਾਜ਼ ਏ ਹੁਸਨ ਮਜਾਜ਼
ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਏ ਸਲਾਮ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਇਜ਼ਨ ਏ ਖਿਰਾਮ ਲੇਤੇ ਹੁਏ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਇਜ਼ਨ ਏ ਖਿਰਾਮ ਲੇਤੇ ਹੁਏ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਹਮ
ਹਟ ਕਰ ਚਲੇ ਹੈਂ ਰਾਹਗੁਜ਼ਾਰ ਏ ਕਾਰਵਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਕਯਾ ਪੂਛਤੇ ਹੋ ਝੂਮਤੇ ਆਏ ਕਹਾਂ ਸੇ ਹਮ
ਪੀ ਕਰ ਉਠੇ ਹੈਂ ਖੁਮ ਕਦਾ ਏ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਕਯੂੰਕਰ ਹੁਆ ਹੈ ਫਾਸ਼ ਜ਼ਮਾਨੇ ਪੇ ਕਯਾ ਕਹੇਂ
ਵੋ ਰਾਜ਼ ਏ ਦਿਲ ਜੋ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਰਾਜ਼ ਦਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਹਮ ਦਮ ਯਹੀ ਹੈ ਰਾਹਗੁਜ਼ਾਰ ਏ ਯਾਰ ਏ ਖੁਸ਼ ਖਿਰਾਮ
ਗੁਜ਼ਰੇ ਹੈਂ ਲਾਖ ਬਾਰ ਇਸੀ ਕਹਿਕਸ਼ਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਕਯਾ ਕਯਾ ਹੁਆ ਹੈ ਹਮ ਸੇ ਜੁਨੂੰ ਮੇਂ ਨਾ ਪੂਛਿਏ
ਉਲਝੇ ਕਭੀ ਜ਼ਮੀਂ ਸੇ ਕਭੀ ਆਸਮਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਹਰ ਨਰਗਿਸ ਏ ਜਾਮਿਲ ਨੇ ਮਖਮੂਰ ਕਰ ਦੀਯਾ
ਪੀ ਕਰ ਉਠੇ ਸ਼ਰਾਬ ਹਰ ਇਕ ਬੋਸਤਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਠੁਕਰਾ ਦੀਏ ਹੈਂ ਅਕਲ ਓ ਖਿਰਾਦ ਕੇ ਸਨਮ ਕਦੇ
ਘਬਰਾ ਚੁਕੇ ਥੇ ਕਸ਼ਮਕਸ਼ ਏ ਇਮਤਿਹਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਦੇਖੇਂਗੇ ਹਮ ਭੀ ਕੌਨ ਹੈ ਸਜਦਾ ਤਰਾਜ਼ ਏ ਸ਼ੌਕ
ਲੇ ਸਰ ਉਠਾ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਆਸਤਾਂ ਸੇ ਹਮ

ਬਕਸ਼ੀ ਹੈਂ ਹਮ ਕੋ ਇਸ਼ਕ ਨੇ ਵੋ ਜੁਰਅਤੇਂ ਮਜਾਜ਼
ਡਰਤੇ ਨਹੀਂ ਸਿਆਸਤ ਏ ਅਹਿਲ ਏ ਜਹਾਂ ਸੇ ਹਮ

❀

ਬਰਬਾਦ ਏ ਤਮੰਨਾ ਪੇ ਇਤਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਬਰਬਾਦ ਏ ਤਮੰਨਾ ਪੇ ਇਤਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ
ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਮੋਹੱਬਤ ਕਾ ਜਵਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਰੋਏਂ ਨਾ ਅਭੀ ਅਹਿਲ ਏ ਨਜ਼ਰ ਹਾਲ ਪੇ ਮੇਰੇ
ਹੋਨਾ ਹੈ ਅਭੀ ਮੁਝ ਕੋ ਖਰਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਅਵਾਰਾ ਓ ਮਜਨੂੰ ਹੀ ਪੇ ਮੌਕੂਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੁਛ
ਮਿਲਨੇ ਹੈਂ ਅਭੀ ਮੁਝ ਕੋ ਖਿਤਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਉਠੇਂਗੇ ਅਭੀ ਔਰ ਭੀ ਤੂਫਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਸੇ
ਦੇਖੂੰਗਾ ਅਭੀ ਇਸ਼ਕ ਕੇ ਖਵਾਬ ਔਰ ਜ਼ਯਾਦਾ

ਟਪਕੇਗਾ ਲਹੂ ਔਰ ਮੇਰੇ ਦੀਦਾ ਏ ਤਰ ਸੇ
ਧੜਕੇਗਾ ਦਿਲ ਏ ਖਾਨਾ ਖਰਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਹੋਗੀ ਮੇਰੀ ਬਾਤੋਂ ਸੇ ਉਨ੍ਹੇਂ ਔਰ ਭੀ ਹੈਰਤ
ਆਏਗਾ ਉਨ੍ਹੇਂ ਮੁਝ ਸੇ ਹਿਜਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਉਸੇ ਮੁਤਰਿਬ ਏ ਬੇਬਾਕ ਕੋਈ ਔਰ ਭੀ ਨਗਮਾ
ਏ ਸਾਕੀ ਏ ਫ਼ਯਾਜ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਔਰ ਜ਼ਿਆਦਾ

❀

ਜਿਗਰ ਔਰ ਦਿਲ ਕੋ ਬਚਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਜਿਗਰ ਔਰ ਦਿਲ ਕੋ ਬਚਾਨਾ ਭੀ ਹੈ
ਨਜ਼ਰ ਆਪ ਹੀ ਸੇ ਮਿਲਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਮੋਹੱਬਤ ਕਾ ਹਰ ਭੇਦ ਪਾਨਾ ਭੀ ਹੈ
ਮਗਰ ਅਪਨਾ ਦਾਮਨ ਬਚਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਜੋ ਦਿਲ ਤੇਰੇ ਗ਼ਮ ਕਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਭੀ ਹੈ
ਕਤੀਲ ਏ ਜਫ਼ਾ ਏ ਜ਼ਮਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਯੇ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਤੀ ਹੈ ਕਯੂੰ ਦਮ ਬਾ ਦਮ
ਚਮਨ ਮੇਂ ਕੋਈ ਆਸ਼ੀਆਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਖਿਰਦ ਕੀ ਇਤਾਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹੀ
ਯਹੀ ਤੋ ਜੁਨੂੰਨ ਕਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਨਾ ਦੁਨੀਯਾ ਨਾ ਉਕਬਾ ਕਹਾਂ ਜਾਈਏ
ਕਹੀਂ ਅਹਲ ਏ ਦਿਲ ਕਾ ਠਿਕਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਮੁਝੇ ਆਜ ਸਾਹਿਲ ਪੇ ਰੋਨੇ ਭੀ ਦੋ
ਕਿ ਤੂਫਾਂ ਮੇਂ ਮੁਸਕੁਰਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

ਜ਼ਮਾਨੇ ਕੇ ਆਗੇ ਤੋ ਬੜ੍ਹੀਏ ਮਜਾਜ਼
ਜ਼ਮਾਨੇ ਕੋ ਆਗੇ ਬੜ੍ਹਾਨਾ ਭੀ ਹੈ

❀

ਨਹੀਂ ਯੇ ਫਿਕਰ ਕੋਈ ਰਹਿਬਰ ਏ ਕਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

ਨਹੀਂ ਯੇ ਫਿਕਰ ਕੋਈ ਰਹਿਬਰ ਏ ਕਾਮਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ
ਕੋਈ ਦੁਨੀਯਾ ਮੇਂ ਮਾਨੂਸ ਏ ਮਿਜਾਜ਼ ਏ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

ਕਭੀ ਸਾਹਿਲ ਪੇ ਰਹਿ ਕਰ ਸ਼ੌਕ ਤੂਫ਼ਾਨੋਂ ਸੇ ਟਕਰਾਏਂ
ਕਭੀ ਤੂਫਾਂ ਮੇਂ ਰਹਿ ਕਰ ਫਿਕਰ ਹੈ ਸਾਹਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

ਯੇ ਆਨਾ ਕੋਈ ਆਨਾ ਹੈ ਕੇ ਬਸ ਰਸਮਨ ਚਲੇ ਆਏਂ
ਯੇ ਮਿਲਨਾ ਖ਼ਾਕ ਮਿਲਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਸੇ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

ਸ਼ਿਕਸਤਾ ਪਾ ਮੁਸ਼ਦਾ ਖਸਤਗਾਨ ਏ ਰਾਹ ਕੋ ਮੁਸ਼ਦਾ
ਕਿ ਰਹਿਬਰ ਕੋ ਸੁਰਾਗ ਏ ਜਾਦਾ ਏ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

ਵਹਾਂ ਕਿਤਨੋਂ ਕੋ ਤਖ਼ਤ ਓ ਤਾਜ ਕਾ ਅਰਮਾਂ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਜਹਾਂ ਸਾਈਲ ਕੋ ਅਕਸਰ ਕਾਸਾ ਏ ਸਾਈਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

ਯੇ ਕ਼ਤਲ ਏ ਆਮ ਔਰ ਬੇ ਇਜ਼ਮ ਕ਼ਤਲ ਏ ਆਮ ਕਯਾ ਕਹੀਏ
ਯੇ ਬਿਸਮਿਲ ਕੈਸੇ ਬਿਸਮਿਲ ਹੈਂ ਜਿਨ੍ਹੇਂ ਕਾਤਿਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ

❀

ਵੋ ਨਕਾਬ ਆਪ ਸੇ ਉਠ ਜਾਏ ਤੋ ਕੁਛ ਦੂਰ ਨਹੀਂ

ਵੋ ਨਕਾਬ ਆਪ ਸੇ ਉਠ ਜਾਏ ਤੋ ਕੁਛ ਦੂਰ ਨਹੀਂ
ਵਰਨਾ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਏ ਸ਼ੌਕ ਭੀ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ

ਖਾਤਿਰ ਏ ਅਹਿਲ ਏ ਨਜ਼ਰ ਹੁਸਨ ਕੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ
ਇਸ ਮੇਂ ਕੁਛ ਤੇਰੀ ਖਤਾ ਦੀਦਾ ਏ ਮਹਿਜੂਰ ਨਹੀਂ

ਲਾਖ ਛੁਪਤੇ ਹੋ ਮਗਰ ਛੁਪ ਕੇ ਭੀ ਮਸਤੂਰ ਨਹੀਂ
ਤੁਮ ਅਜਬ ਚੀਜ਼ ਹੋ ਨਜ਼ਦੀਕ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ

ਜੁਰਤ ਏ ਅਰਜ਼ ਪੇ ਵੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਹਿਤੇ ਲੇਕਿਨ
ਹਰ ਅਦਾ ਸੇ ਯੇ ਟਪਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ

ਦਿਲ ਧੜਕ ਉਠਾ ਹੈ ਖੁਦ ਅਪਨੀ ਹੀ ਹਰ ਆਹਟ ਪਰ
ਅਬ ਕਦਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਏ ਜਾਨਾਂ ਸੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ

ਹਾਏ ਵੋ ਵਕਤ ਕਿ ਜਬ ਬੇ ਪੀਏ ਮਦ ਹੋਸ਼ੀ ਥੀ
ਹਾਏ ਯੇ ਵਕਤ ਕਿ ਅਬ ਪੀ ਕੇ ਭੀ ਮਖਮੂਰ ਨਹੀਂ

ਹੁਸਨ ਹੀ ਹੁਸਨ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮਤ ਉਠਾਤਾ ਹੂੰ ਨਜ਼ਰ
ਅਬ ਯਹਾਂ ਤੂਰ ਨਹੀਂ ਬਰਕ ਏ ਸਰ ਏ ਤੂਰ ਨਹੀਂ

ਦੇਖ ਸਕਤਾ ਹੂੰ ਜੋ ਆਂਖੋਂ ਸੇ ਵੋ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਮਜਾਜ਼
ਅਹਿਲ ਏ ਇਰਫਾਨ ਕੀ ਨਵਾਜ਼ਿਸ਼ ਮੁਝੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ

❀

ਯੇ ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਯਾ ਯੇ ਮੇਰੀ ਹਸਤੀ

ਯੇ ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਯਾ ਯੇ ਮੇਰੀ ਹਸਤੀ
ਨਗਮਾ ਤਰਾਜ਼ੀ ਸਹਬਾ ਪਰਸਤੀ

ਸ਼ਾਇਰ ਕੀ ਦੁਨੀਯਾ ਸ਼ਾਇਰ ਕੀ ਹਸਤੀ
ਯਾ ਨਾਲਾ ਏ ਗ਼ਮ ਯਾ ਸ਼ੋਰ ਏ ਮਸਤੀ

ਸਬ ਸੇ ਗੁਰੇਜ਼ਾਂ ਸਬ ਪਰ ਬਰਸਤੀ
ਆਂਖੋਂ ਕੀ ਮਸਤੀ ਮਹਿੰਗੀ ਨਾ ਸਸਤੀ

ਯਾ ਖ਼ੁਲਦ ਓ ਸਾਕੀ ਏ ਜਜ਼ਬ ਏ ਮਸਤੀ
ਯਾ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਦਾਮਨ ਏ ਹਸਤੀ

ਮਹਵ ਏ ਸਫਰ ਹੂੰ ਗਰਮ ਏ ਸਫ਼ਰ ਹੂੰ
ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮੇਂ ਰਿਫਤ ਨਾ ਪਸਤੀ

ਇਨ ਅੰਖੜਿਯੋਂ ਕਾ ਆਲਮ ਨਾ ਪੂਛੋ
ਸਾਹਬਾ ਹੀ ਸਾਹਬਾ ਮਸਤੀ ਹੀ ਮਸਤੀ

ਵੋ ਆ ਭੀ ਜਾਤੇ ਵੋ ਹੋ ਭੀ ਜਾਤੇ
ਚਸ਼ਮ ਏ ਤਮੰਨਾ ਫਿਰ ਭੀ ਤਰਸਤੀ

ਉਨ ਕਾ ਕਰਮ ਹੈ ਉਨ ਕੀ ਮੁਹੱਬਤ
ਕਯਾ ਮੇਰੇ ਨਗਮੇ ਕਯਾ ਮੇਰੀ ਹਸਤੀ

❀

ਸਾਰਾ ਆਲਮ ਗੋਸ਼ ਬਰ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ

ਸਾਰਾ ਆਲਮ ਗੋਸ਼ ਬਰ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ
ਆਜ ਕਿਨ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ ਦਿਲ ਕਾ ਸਾਜ਼ ਹੈ

ਤੂ ਜਹਾਂ ਹੈ ਜ਼ਮਜ਼ਮਾ ਪਰਦਾਜ਼ ਹੈ
ਦਿਲ ਜਹਾਂ ਹੈ ਗੋਸ਼ ਬਰ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ

ਹਾਂ ਥੋੜੀ ਜੁਰਅਤ ਦਿਖਾ ਏ ਜਜ਼ਬ ਏ ਦਿਲ
ਹੁਸਨ ਕੋ ਪਰਦੇ ਪੇ ਅਪਨੇ ਨਾਜ਼ ਹੈ

ਹਮ ਨਸ਼ੀਂ ਦਿਲ ਕੀ ਹਕੀਕਤ ਕਯਾ ਕਹੂੰ
ਸੋਜ਼ ਮੇਂ ਡੂਬਾ ਹੁਆ ਇਕ ਸਾਜ਼ ਹੈ

ਆਪ ਕੀ ਮਖਮੂਰ ਆਂਖੋਂ ਕੀ ਕਸਮ
ਮੇਰੀ ਮਏ ਖਵਾਰੀ ਅਭੀ ਤਕ ਰਾਜ਼ ਹੈ

ਹਸ ਦੀਏ ਵੋ ਮੇਰੇ ਰੋਨੇ ਪਰ ਮਗਰ
ਉਨਕੇ ਹਸ ਦੇਨੇ ਮੇਂ ਭੀ ਇਕ ਰਾਜ਼ ਹੈ

ਛੁਪ ਗਏ ਵੋ ਸਾਜ਼ ਏ ਹਸਤੀ ਛੇੜ ਕਰ
ਅਬ ਤੋ ਬਸ ਅਵਾਜ਼ ਹੀ ਅਵਾਜ਼ ਹੈ

ਹੁਸਨ ਕੋ ਨਾਹਕ ਪਸ਼ੀਮਾਂ ਕਰ ਦੀਯਾ
ਏ ਜੁਨੂੰ ਯੇ ਭੀ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੈ

ਸਾਰੀ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਜਿਸ ਪੇ ਝੂਮ ਉਠੀ ਮਜਾਜ਼
ਵੋ ਤੋ ਅਵਾਜ਼ ਏ ਸ਼ਿਕਸਤ ਏ ਸਾਜ਼ ਹੈ

❀

ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਉਨ ਕੇ ਜਲਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਉਨ ਕੇ ਜਲਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ
ਹਮ ਅਪਨੇ ਦਿਲ ਕੋ ਤੂਰ ਬਨਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਤਾਸੀਰ ਏ ਜਜ਼ਬ ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਦਿਖਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ
ਹਮ ਤੇਰਾ ਹਰ ਹਿਜਾਬ ਉਠਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਹਾਂ ਕਯਾ ਹੁਆ ਵੋ ਹੌਂਸਲਾ ਏ ਦੀਦ ਏ ਅਹਿਲ ਏ ਦਿਲ
ਦੇਖੋ ਨਾ ਵੋ ਨਕਾਬ ਉਠਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਅੱਲ੍ਹਾਹ ਰੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਏ ਅਵਾਰਗਾਂ ਏ ਇਸ਼ਕ
ਖੁਦ ਗੁਮ ਹੁਏ ਤੋ ਕਯਾ ਉਸੇ ਪਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਯੂੰ ਤੁਝ ਕੋ ਇਖ਼ਤਿਯਾਰ ਹੈ ਤਾਸੀਰ ਦੇ ਨਾ ਦੇ
ਦਸਤ ਏ ਦੁਆ ਹਮ ਆਜ ਉਠਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਜ਼ਿਕਰ ਉਨ ਕਾ ਗਰ ਜ਼ਬਾਂ ਪੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੋ ਕਯਾ ਹੁਆ
ਅਬ ਤਕ ਨਫ਼ਸ ਨਫ਼ਸ ਮੇਂ ਸਮਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

ਮਿਟਤੇ ਹੁਓਂ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਕਯੂੰ ਰੋ ਨਾ ਦੇਂ ਮਜਾਜ਼
ਅਖੀਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਹਮ ਭੀ ਮਿਟਾਏ ਹੁਏ ਤੋ ਹੈਂ

❀

ਆਸਮਾਂ ਤਕ ਜੋ ਨਾਲਾ ਪਹੁੰਚਨਾ ਹੈ

ਆਸਮਾਂ ਤਕ ਜੋ ਨਾਲਾ ਪਹੁੰਚਨਾ ਹੈ
ਦਿਲ ਕੀ ਗਹਿਰਾਈਯੋਂ ਸੇ ਨਿਕਲਾ ਹੈ

ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਮੇਂ ਹਸ਼ਰ ਭੀ ਕਯਾ ਹੈ
ਮੈਂ ਨੇ ਉਨ ਕਾ ਜਲਾਲ ਦੇਖਾ ਹੈ

ਜਲਵਾ ਏ ਤੂਰ ਖਵਾਬ ਏ ਮੂਸਾ ਹੈ
ਕਿਸ ਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਖਾ ਹੈ

ਹਾਏ ਅੰਜਾਮ ਇਸ ਸਫੀਨੇ ਕਾ
ਨਾਖੁਦਾ ਨੇ ਜਿਸੇ ਡੁਬੋਯਾ ਹੈ

ਆਹ ਕਯਾ ਦਿਲ ਮੇਂ ਅਬ ਲਹੂ ਭੀ ਨਹੀਂ
ਆਜ ਅਸ਼ਕੋਂ ਕਾ ਰੰਗ ਫੀਕਾ ਹੈ

ਜਬ ਭੀ ਆਖੇਂ ਮਿਲੀ ਉਨ ਆਂਖੋਂ ਸੇ
ਦਿਲ ਨੇ ਦਿਲ ਕਾ ਮਜਾਜ਼ ਪੂਛਾ ਹੈ

ਵੋ ਜਵਾਨੀ ਕੀ ਥੀ ਹਰੀਫਏ ਤਰਬ
ਆਜ ਬਰਬਾਦ ਏ ਜਾਮ ੳ ਸਾਹਬਾ ਹੈ

ਕੌਨ ਉਠ ਕੇ ਚਲਾ ਮੁਕਾਬਿਲ ਸੇ
ਜਿਸ ਤਰਫ ਦੇਖੀਏ ਅੰਧੇਰਾ ਹੈ

ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਆਂਖ ਹੋ ਗਈ ਨਮਨਾਕ
ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਨੇ ਮਿਜਾਜ਼ ਪੂਛਾ ਹੈ

ਸਚ ਤੋ ਯੇ ਹੈ ਮਜਾਜ਼ ਕੀ ਦੁਨੀਯਾ
ਹੁਸਨ ਔਰ ਇਸ਼ਕ ਕੇ ਸਿਵਾ ਕਯਾ ਹੈ

❀

ਹੁਸਨ ਫਿਰ ਫਿਤਨਾਗਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਹੁਸਨ ਫਿਰ ਫਿਤਨਾਗਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ
ਦਿਲ ਕੀ ਜਾਨਿਬ ਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਫਿਰ ਵਹੀ ਰਾਹਗੁਜ਼ਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਰਾਹ ਪਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਹੁਸਨ ਖੁਦ ਪਰਦਾ ਵਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ
ਯੇ ਹਮਾਰੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਆਹ ਤੋ ਬੇ ਅਸਰ ਥੀ ਬਰਸੋਂ ਸੇ
ਨਗਮਾ ਭੀ ਬੇ ਅਸਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਹੁਸਨ ਹੈ ਅਬ ਨਾ ਹੁਸਨ ਕੇ ਜਲਵੇ
ਅਬ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

ਆਜ ਭੀ ਹੈ ਮਜਾਜ਼ ਖਾਕ ਨਸ਼ੀਂ
ਔਰ ਨਜ਼ਰ ਅਰਸ਼ ਪਰ ਹੈ ਕਯਾ ਕਹੀਏ

❀

ਯੂੰਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਬਸ ਦਰਦ ਏ ਦਿਲ ਸੇ ਬੇ ਖਬਰ ਹੋ ਕਰ

ਯੂੰਹੀ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਬਸ ਦਰਦ ਏ ਦਿਲ ਸੇ ਬੇ ਖਬਰ ਹੋ ਕਰ
ਬਨੋ ਕਯੂੰ ਚਾਰਾਗਰ ਤੁਮ ਕਯਾ ਕਰੋਗੇ ਚਾਰਾਗਰ ਹੋ ਕਰ

ਦਿਖਾ ਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਏ ਹੁਸਨ ਏ ਰੰਗੀਨ ਜਲਵਾ ਗਰ ਹੋ ਕਰ
ਵੋ ਨਜ਼ਾਰਾ ਜੋ ਇਨ ਆਂਖੋਂ ਮੇਂ ਰਹਿ ਜਾਏ ਨਜ਼ਰ ਹੋ ਕਰ

ਦਿਲ ਏ ਸੋਜ਼ ਕੇ ਆਸ਼ਨਾ ਕੇ ਜਲਵੇ ਥੇ ਜੋ ਮੁੰਤਸ਼ਿਰ ਹੋ ਕਰ
ਫਜ਼ਾ ਏ ਦਹਿਰ ਮੇਂ ਚਮਕਾ ਕੀਏ ਬਰਕ ਓ ਸ਼ਰਾਰ ਹੋ ਕਰ

ਵਹੀ ਜਲਵੇ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ ਦਾਮਨ ਏ ਦਿਲ ਸੇ ਗੁਰੇਜ਼ਾਂ ਥੇ
ਨਜ਼ਰ ਮੇਂ ਰਹਿ ਗਏ ਗੁਲ ਹਾ ਏ ਦਾਮਨ ਏ ਨਜ਼ਰ ਹੋ ਕਰ

ਫ਼ਲਕ ਕੀ ਸਮਤ ਕਿਸ ਹਸਰਤ ਸੇ ਤਕਤੇ ਹੈਂ ਮਆਜ਼ ਅੱਲ੍ਹਾ
ਯੇ ਨਾਲੇ ਨਾ ਰਸਾ ਹੋ ਕਰ ਯੇ ਆਹੇਂ ਬੇ ਅਸਰ ਹੋ ਕਰ

ਯੇ ਕਿਸ ਕੇ ਹੁਸਨ ਕੇ ਰੰਗੀਨ ਜਲਵੇ ਛਾ ਜਾਤੇ ਹੈਂ
ਸ਼ਫਕ ਕੀ ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਨ ਕਰ ਤਜਲੀ ਏ ਸਹਰ ਹੋ ਕਰ

❀

ਮੇਰੀ ਵਫਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਲੁਤਫ਼ ਭੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ

ਮੇਰੀ ਵਫਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਲੁਤਫ਼ ਭੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ
ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਾਬ ਕੀ ਕੀਮਤ ਤੇਰਾ ਸ਼ਬਾਬ ਨਹੀਂ

ਯੇ ਮਾਹਤਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਫਤਾਬ ਨਹੀਂ
ਸਭੀ ਹੈ ਹੁਸਨ ਮਗਰ ਇਸ਼ਕ ਕਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ

ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਮੇਂ ਜਲਵੇ ਹੈਂ ਜਲਵੇ ਹੀ ਜਲਵੇ
ਯਹਾਂ ਹਿਜਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਯਹਾਂ ਨਕਾਬ ਨਹੀਂ

ਜੁਨੂੰ ਭੀ ਹਦ ਸੇ ਸਿਵਾ ਸ਼ੌਂਕ ਭੀ ਹੈ ਹਦ ਸੇ ਸਿਵਾ
ਯੇ ਬਾਤ ਕਯਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਰਿਦ ਏ ਇਤਾਬ ਨਹੀਂ

ਯਹਾਂ ਤੋ ਹੁਸਨ ਕਾ ਦਿਲ ਭੀ ਹੈ ਗਮ ਸੇ ਸਦ ਪਾਰਾ
ਮੈਂ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਵੋ ਭੀ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ

ਯਹਾਂ ਤੋ ਰਾਤ ਕੀ ਬੇਦਾਰੀਆਂ ਮੁਸੱਲਮ ਹੈਂ
ਮਗਰ ਵਹਾਂ ਭੀ ਹਸੀਨ ਅੰਖੜਿਯੋਂ ਮੇਂ ਖਵਾਬ ਨਹੀਂ

ਨਾ ਪੁਛੀਏ ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਯਾ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਯਾ ਮੇਂ
ਖੁਦ ਆਫਤਾਬ ਭੀ ਜ਼ਰਰਾ ਆਫਤਾਬ ਨਹੀਂ

ਸਬ ਹੀ ਹੈਂ ਮਯ ਕਦਾ ਏ ਦਾਹਰ ਮੇਂ ਖਿਰਾਦ ਵਾਲੇ
ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ

ਮਜਾਜ਼ ਕਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਸਮਝਾਉਂ ਕੋਈ ਕਯਾ ਸਮਝੇ
ਕਿ ਕਾਮਯਾਬ ਏ ਮੋਹੱਬਤ ਭੀ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ

❀

ਆਓ ਅਬ ਮਿਲ ਕਰ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਕੋ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਕਰ ਦੇਂ

ਆਓ ਅਬ ਮਿਲ ਕਰ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਕੋ ਗੁਲਿਸਤਾਂ ਕਰ ਦੇਂ
ਹਰ ਗੁਲ ਓ ਲ਼ਾਲਾ ਰਕਸਾਂ ਓ ਗਜ਼ਲ ਖਵਾਂ ਕਰ ਦੇਂ

ਅਕਲ ਹੈ ਫ਼ਿਤਨਾ ਏ ਬੇਦਾਰ ਸੁਲਾ ਦੇਂ ਇਸ ਕੋ
ਇਸ਼ਕ ਕੀ ਜਿਨਸ ਏ ਗਿਰਾਂ ਮਾਯਾ ਕੋ ਆਰਜ਼ਾਂ ਕਰ ਦੇਂ

ਦਸਤ ਏ ਵਹਿਸ਼ਤ ਮੇਂ ਯੇ ਅਪਨਾ ਹੀ ਗਿਰੇਬਾਂ ਕਬ ਤਕ
ਖਤਮ ਅਬ ਸਿਲਸਿਲਾ ਏ ਚਾਕ ਏ ਗਿਰੇਬਾਂ ਕਰ ਦੇਂ

ਖ਼ੂਨ ਏ ਆਦਮ ਪੇ ਕੋਈ ਹਰਫ਼ ਨਾ ਆਨੇ ਪਾਏ
ਜਿਨ੍ਹੇਂ ਇੰਸਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਤੇ ਉਨ੍ਹੇ ਇੰਸਾਂ ਕਰ ਦੇ

ਦਾਮਨ ਏ ਖ਼ਾਕ ਪੇ ਯੇ ਖ਼ੂਨ ਕੇ ਛੀਂਟੇ ਕਬ ਤਕ
ਇਨ੍ਹੀਂ ਛੀਂਟੋਂ ਕੋ ਬਹਿਸ਼ਤ ਏ ਗੁਲ ਰੇਹਾਂ ਕਰ ਦੇਂ

ਮਾਹ ਓ ਅੰਜੁਮ ਭੀ ਹੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਏ ਤਨਵੀਰ ਮਜਾਜ਼

ਦਸ਼ਤ ਏ ਜ਼ੁਲਮਤ ਮੇਂ ਇਕ ਐਸਾ ਚਰਾਗਾਂ ਕਰ ਦੇਂ

❀

ਐਸ਼ ਸੇ ਬੇ ਨਿਯਾਜ਼ ਹੈ ਹਮ ਲੋਗ

ਐਸ਼ ਸੇ ਬੇ ਨਿਯਾਜ਼ ਹੈ ਹਮ ਲੋਗ
ਬੇ ਖੁਦ ਏ ਸਾਜ਼ ਓ ਸਾਜ਼ ਹੈਂ ਹਮ ਲੋਗ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਛੇੜ ਦੇ ਹਮ ਕੋ
ਤੇਰੇ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ ਸਾਜ਼ ਹੈਂ ਹਮ ਲੋਗ

ਬੇ ਸਬਾਬ ਇਲਤਿਫ਼ਾਤ ਕਯਾ ਮਆਨੀ
ਕੁਛ ਤੋ ਹੈ ਚਸ਼ਮੇ ਏ ਨਾਜ਼ ਹੈਂ ਹਮ ਲੋਗ

ਕੋਈ ਇਸ ਰਾਜ਼ ਸੇ ਨਹੀਂ ਵਾਕਿਫ
ਕਯੂੰ ਸਰਾਪਾ ਨਿਆਜ਼ ਹੈਂ ਹਮ ਲੋਗ

ਹਮ ਕੋ ਰੁਸਵਾ ਨਾ ਕਰ ਜ਼ਮਾਨੇ ਮੇਂ
ਬਸ ਕਿ ਤੇਰਾ ਹੀ ਰਾਜ਼ ਹੈਂ ਹਮ ਲੋਗ

ਸਬ ਇਸੀ ਇਸ਼ਕ ਕੇ ਕਰਿਸ਼ਮੇ ਹੈਂ
ਵਰਨਾ ਕਯਾ ਏ ਮਜਾਜ਼ ਹੈਂ ਹਮ ਲੋਗ

❀

ਬਸ ਇਸ ਤਕਸੀਰ ਪਰ ਅਪਨੇ ਮੁਕੱਦਰ ਮੇਂ ਹੈ ਮਰ ਜਾਨਾ

ਬਸ ਇਸ ਤਕਸੀਰ ਪਰ ਅਪਨੇ ਮੁਕੱਦਰ ਮੇਂ ਹੈ ਮਰ ਜਾਨਾ
ਤਬੱਸੁਮ ਕੋ ਤੱਬਸੁਮ ਕਯੂੰ ਨਜ਼ਰ ਕੋ ਕਯੂੰ ਨਜ਼ਰ ਜਾਨਾ

ਖਿਰਾਦ ਵਾਲੋਂ ਸੇ ਹੁਸਨ ਓ ਇਸ਼ਕ ਕੀ ਤਨਕੀਦ ਕਯਾ ਹੋਗੀ
ਨਾ ਅਫਸੂਨ ਏ ਨਿਗਾਹ ਸਮਝਾ ਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਏ ਨਜ਼ਰ ਜਾਨਾ

ਮਯ ਏ ਗੁਲਫਾਮ ਭੀ ਹੈ ਸਾਜ਼ ਏ ਇਸ਼ਰਤ ਭੀ ਹੈ ਸਾਕੀ ਭੀ
ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ਆਸ਼ੋਬ ਏ ਹਕੀਕਤ ਸੇ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਨਾ

ਗਮ ਏ ਦੋਰਾਂ ਮੇਂ ਗੁਜ਼ਰੀ ਜਿਸ ਕਦਰ ਗੁਜ਼ਰੀ ਜਹਾਂ ਗੁਜ਼ਰੀ
ਔਰ ਇਸ ਪਰ ਲੁਤਫ਼ ਯੇ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੋ ਮੁਖ਼ਤਸਰ ਜਾਨਾ

❀

ਆਸ਼ਕੀ ਜਾਂ ਫਜ਼ਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਆਸ਼ਕੀ ਜਾਂ ਫਜ਼ਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
ਔਰ ਸਬਰ ਏ ਅਜ਼ਮਾਂ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਰੂਹ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕੈਫ ਪਰਵਰ ਭੀ
ਔਰ ਦਰਦ ਆਸ਼ਨਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਹੁਸਨ ਕੋ ਕਰ ਨਾ ਦੇ ਯੇਹ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ
ਇਸ਼ਕ ਸੇ ਯੇ ਖਤਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਬਨ ਗਈ ਰਸਮ ਬਾਦਾ ਖਵਾਰੀ ਕੀ
ਯੇ ਨਮਾਜ਼ ਅਬ ਕਜ਼ਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਜਿਸਕੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਨਾਲਾ ਏ ਬਰਹਮ
ਸਾਜ਼ ਮੇਂ ਵੋ ਸਦਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

ਕਯਾ ਬਤਾ ਦੋ ਮਜਾਜ਼ ਕੀ ਦੁਨੀਯਾ

ਕੁਛ ਹਕੀਕਤ ਨੁਮਾ ਭੀ ਹੋਤੀ ਹੈ

❀

ਅਕਲ ਕੀ ਸਤਹ ਸੇ ਕੁਛ ਔਰ ਉਭਰ ਜਾਨਾ ਥਾ

ਅਕਲ ਕੀ ਸਤਹ ਸੇ ਕੁਛ ਔਰ ਉਭਰ ਜਾਨਾ ਥਾ
ਇਸ਼ਕ ਕੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਏ ਪਸਤੀ ਸੇ ਗੁਜ਼ਰ ਜਾਨਾ

ਜਲਵੇ ਥੇ ਹਲਕਾ ਏ ਸਾਰ ਦਾਮ ਏ ਨਜ਼ਰ ਸੇ ਬਾਹਰ
ਮੈਂਨੇ ਹਰ ਜਲਵੇ ਕੋ ਪਾਬੰਦ ਏ ਨਜ਼ਰ ਜਾਨਾ ਥਾ

ਹੁਸਨ ਕਾ ਗਮ ਭੀ ਹਸੀਨ ਫਿਕਰ ਹਸੀਨ ਦਰਦ ਹਸੀਨ
ਉਨ ਕੋ ਹਰ ਰੰਗ ਮੇਂ ਹਰ ਤੌਰ ਸੰਵਰ ਜਾਨਾ ਥਾ

ਹੁਸਨ ਮੇਂ ਸ਼ੌਕ ਕੇ ਹੰਗਾਮੇ ਤੋ ਦੇਖੇ ਥੇ ਬਹੁਤ
ਇਸ਼ਕ ਕੇ ਦਾਵਾ ਏ ਤਕਦੀਸ ਸੇ ਡਰ ਜਾਨਾ ਥਾ

ਯੇ ਤੋ ਕਯਾ ਕਹੀਏ ਚਲਾ ਥਾ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਸੇ ਹਮਦਮ
ਮੁਝ ਕੋ ਯੇ ਭੀ ਨਾ ਥਾ ਮਾਲੂਮ ਕਿਧਰ ਜਾਨਾ ਥਾ

ਹੁਸਨ ਔਰ ਇਸ਼ਕ ਕੋ ਦੇ ਤਾਨਾ ਏ ਬੇਦਾਦ ਮਜਾਜ਼

ਤੁਮ ਕੋ ਤੋ ਸਿਰਫ ਇਸੀ ਬਾਤ ਪੇ ਮਰ ਜਾਨਾ ਥਾ

❀

ਰਾਹ ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਸੇ ਅਬ ਹਟਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਰਾਹ ਏ ਸ਼ੌਂਕ ਸੇ ਅਬ ਹਟਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ
ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁਸਨ ਕੀ ਦੇਖਨਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਕੋਈ ਦਿਲ ਸਾ ਦਰਦ ਆਸ਼ਨਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ
ਰਾਹੇ ਇਸ਼ਕ ਮੇਂ ਰਹਿਨੁਮਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਤੁਝੀ ਸੇ ਤੁਝੇ ਛੀਨਨਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ
ਯੇ ਕਯਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ ਯੇ ਕਯਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਖਤਾਓਂ ਸੇ ਜੋ ਮੁਝ ਕੋ ਮਾਈਲ ਕਰੇ ਫਿਰ
ਸਜ਼ਾ ਔਰ ਐਸੀ ਸਜ਼ਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਵੋ ਮਖਮੂਰ ਨਜ਼ਰੇਂ ਵੋ ਮਦਹੋਸ਼ ਆਂਖੇ
ਖਰਾਬ ਏ ਮੋਹੱਬਤ ਸੁਨਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਤੁਝੇ ਢੂੰਢਤਾ ਹੂੰ ਤੇਰੇ ਜੁਸਤਜੂ ਹੈ
ਮਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦ ਗੁਮ ਹੁਆ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਯੇ ਮੌਜੋਂ ਕੀ ਬੇ ਤਾਬੀਆਂ ਕੌਨ ਦੇਖੇ
ਮੈਂ ਸਾਹਿਲ ਸੇ ਅਬ ਲੌਟਨਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

ਕਹਾਂ ਕਾ ਕਰਮ ਔਰ ਕੈਸੀ ਇਨਾਯਤ
ਮਜਾਜ਼ ਅਬ ਜਫ਼ਾ ਹੀ ਜਫ਼ਾ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ

❀

ਪਰਤਵ ਏ ਸਾਗਰ ਏ ਸਹਬਾ ਕਯਾ ਥਾ

ਪਰਤਵ ਏ ਸਾਗਰ ਏ ਸਹਬਾ ਕਯਾ ਥਾ
ਰਾਤ ਇਕ ਹਸ਼ਰ ਸਾ ਬਰਪਾ ਕਯਾ ਥਾ

ਕਯੁੰ ਜਵਾਨੀ ਕੀ ਮੁਝੇ ਯਾਦ ਆਈ
ਮੈਂਨੇ ਇਕ ਖ਼ਵਾਬ ਸਾ ਦੇਖਾ ਕਯਾ ਥਾ

ਹੁਸਨ ਕੀ ਆਂਖ ਨਮਨਾਕ ਹੁਈ
ਇਸ਼ਕ ਕੋ ਆਪਨੇ ਸਮਝਾ ਕਯਾ ਥਾ

ਇਸ਼ਕ ਨੇ ਆਂਖ ਝੁਕਾ ਲੀ ਵਰਨਾ
ਹੁਸਨ ਔਰ ਹੁਸਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਕਯਾ ਥਾ

ਕਯੁੰ ਮਜਾਜ਼ ਆਪ ਨੇ ਸਾਗਰ ਤੋੜਾ
ਆਜ ਯੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੇਂ ਚਰਚਾ ਕਯਾ ਥਾ

ਸਕੀ ਏ ਗੁਲਫਾਮ ਬਾ ਸਦ ਇਹਤਿਮਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਸਕੀ ਏ ਗੁਲਫਾਮ ਬਾ ਸਦ ਇਹਤਿਮਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ
ਨਗਮਾ ਬਰ ਲਬ ਖੁਮ ਬਾ ਸਰ ਬਾਦਾ ਬਾ ਜਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਅਪਨੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਮੇਂ ਨਸ਼ਤ ਏ ਜਲਵਾ ਏ ਖੂਬਾਂ ਲੀਯੇ
ਖਲਵਤੀ ਏ ਖਾਸ ਸੂਏ ਬਜ਼ਮੇ ਆਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਮੇਰੀ ਦੁਨੀਯਾ ਜਗਮਗਾ ਉੱਠੀ ਕਿਸੀ ਕੇ ਨੂਰ ਸੇ
ਮੇਰੀ ਗਰਦੂੰ ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਾਹ ਏ ਤਮਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਝੂਮ ਝੂਮ ਉਠੇ ਸ਼ਜਰ ਕਲਿਯੋਂ ਨੇ ਆਂਖੇਂ ਖੋਲ ਦੀਂ
ਜਾਨਿਬ ਏ ਗੁਲਸ਼ਨ ਕੋਈ ਮਸਤ ਏ ਖਿਰਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਚਸ਼ਮੇ ਏ ਤਮੰਨਾ ਝੁਕ ਗਈ
ਸ਼ੌਕ ਕੀ ਸ਼ੋਖੀ ਮੇਂ ਰੰਗ ਏ ਇਹਤਰਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਮੇਰੀ ਸ਼ਬ ਅਬ ਮੇਰੀ ਸ਼ਬ ਹੈ ਮੇਰਾ ਬਾਦਾ ਮੇਰੇ ਜਾਮ
ਵੋ ਮੇਰਾ ਸਰਵੇ ਰਵਾਂ ਮਾਹ ਏ ਤਮੰਨਾ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਬਾਰ ਹਾ ਐਸਾ ਹੁਆ ਹੈ ਯਾਦ ਤਕ ਦਿਲ ਮੇਂ ਨਾ ਥੀ
ਬਰ ਹਾ ਮਸਤੀ ਮੇਂ ਲਬ ਪਰ ਉਨ ਕਾ ਨਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੇ ਖਾਕਾ ਏ ਸਾਦਾ ਕੋ ਰੰਗੀਨ ਕਰ ਦੀਯਾ
ਹੁਸਨ ਕਾਮ ਆਏ ਨਾ ਆਏ ਇਸ਼ਕ ਕਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਖੁਲ ਗਈ ਸਾਫ ਗਰਦੂੰ ਕੀ ਹਕੀਕਤ ਏ ਮਜਾਜ਼
ਖੈਰੀਅਤ ਗੁਜ਼ਰੀ ਕੀ ਸ਼ਾਹੀਨ ਜ਼ਰ ਏ ਦਾਮ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

❀

ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਸਾਜ਼ੀ ਏ ਦਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਸਾਜ਼ੀ ਏ ਦਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ
ਤੁਮ੍ਹੇਂ ਅਪਨੇ ਮੁਕਾਬਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਜਹਾਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕਾ ਇਮਕਾਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਵਹਾਂ ਅਸਰ ਏ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਸਦਾ ਦੀ ਤੂਨੇ ਕਯਾ ਜਾਨੇ ਕਹਾਂ ਸੇ
ਮਗਰ ਮੈਂ ਜਾਨਿਬ ਏ ਦਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਕਹਾਂ ਕਾ ਰਹਿਨੁਮਾ ਔਰ ਕੈਸੇ ਰਹੇਂ
ਜਿਧਰ ਬੜਤਾ ਹੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਤੂਫਾਂ ਕੀ ਜਾਨਿਬ
ਮਗਰ ਮੈਂ ਹੂੰ ਕਿ ਸਾਹਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਮੋਹੱਬਤ ਹੀ ਮੋਹੱਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ ਪਰ
ਮੋਹੱਬਤ ਕੀ ਵੋ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਮੇਰੇ ਹਾਥੋਂ ਮੇਂ ਭੀ ਹੈ ਸਾਜ਼ ਲੇਕਿਨ
ਅਭੀ ਮੈਂ ਰੰਗ ਏ ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਤੇਰੇ ਹਾਥੋਂ ਸੇ ਟੂਟਾ ਥਾ ਇਕ ਦਿਨ
ਵਹੀ ਟੂਟਾ ਹੁਆ ਦਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਕਭੀ ਤੂਫਾਂ ਹੀ ਤੂਫਾਂ ਹੈ ਨਜ਼ਰ ਮੇਂ
ਕਭੀ ਸਾਹਿਲ ਹੀ ਸਾਹਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਗੁਰੂਰ ਏ ਹੁਸਨ ਏ ਬਾਤਿਲ ਪਰ ਨਜ਼ਰ ਹੈ
ਨਿਆਜ਼ ਏ ਇਸ਼ਕ ਏ ਕਾਮਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

ਮਜਾਜ਼ ਔਰ ਹੁਸਨ ਕੇ ਕਦਮੋਂ ਪੇ ਸਜਦੇ

ਮਾਲ ਏ ਜ਼ੋਮ ਏ ਬਾਤਿਲ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ

❀

ਸਾਜ਼ਗਾਰ ਹੈ ਹਮਦਮ ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਜਹਾਂ ਅਪਨਾ

ਸਾਜ਼ਗਾਰ ਹੈ ਹਮਦਮ ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਜਹਾਂ ਅਪਨਾ
ਇਸ਼ਕ ਸ਼ਦਮਾਂ ਅਪਨਾ ਸ਼ੌਂਕ ਕਾਮਰਾਂ ਅਪਨਾ

ਆਹ ਬੇ ਅਸਰ ਕਿਸ ਕੀ ਨਾਲਾ ਨਾ ਰਸਾ ਕਿਸ ਕਾ
ਕਾਮ ਬਰ ਹਾ ਆਯਾ ਜਜ਼ਬਾ ਏ ਨਿਹਾਂ ਅਪਨਾ

ਕਬ ਕੀਯਾ ਥਾ ਇਸ ਦਿਲ ਪਰ ਹੁਸਨ ਨੇ ਕਰਮ ਇਤਨਾ
ਮਿਹਰਬਾਂ ਔਰ ਇਸ ਦਰਜਾ ਕਬ ਥਾ ਆਸਮਾਂ ਅਪਨਾ

ਉਲਝਨੋਂ ਸੇ ਘਬਰਾਏ ਮਏ ਕਦੇ ਮੇਂ ਦਰ ਆਏ
ਕਿਸ ਕਦਰ ਤਨ ਆਸਾਂ ਹੈ ਜ਼ੌਂਕ ਏ ਰਾਏ ਗਾਂ ਅਪਨਾ

ਕੁਛ ਨਾ ਪੂਛ ਏ ਹਮਦਮ ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਮੇਰਾ ਆਲਮ
ਮੁਤਰੀਬ ਏ ਹਸੀਨ ਅਪਨਾ ਸਾਕੀ ਏ ਜਵਾਂ ਅਪਨਾ

ਇਸ਼ਕ ਔਰ ਰੁਸਵਾਈ ਕੌਨ ਸੀ ਨਈ ਸ਼ਹਿ ਹੈ
ਇਸ਼ਕ ਤੋ ਅਜ਼ਲ ਸੇ ਥਾ ਰੁਸਵਾ ਏ ਜਹਾਂ ਅਪਨਾ

ਤੁਮ ਮਜਾਜ਼ ਦਿਵਾਨੇ ਮਸਲਤ ਸੇ ਬੇਗਾਨੇ
ਵਰਨਾ ਹਮ ਬਨਾ ਲੇਤੇ ਤੁਮ ਕੋ ਰਾਜ਼ ਦਾਂ ਅਪਨਾ

❀

ਧੁਆਂ ਸਾ ਇਕ ਸਮਤ ਉਠ ਰਹਾ ਹੈ ਸ਼ਰਾਰੇ ਉਡ ਉਡ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਧੁਆਂ ਸਾ ਇਕ ਸਮਤ ਉਠ ਰਹਾ ਹੈ ਸ਼ਰਾਰੇ ਉਡ ਉਡ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਹੈਂ
ਯੇ ਕਿਸ ਕੀ ਆਹੇਂ ਯੇ ਕਿਸ ਕੇ ਨਾਲੇ ਤਮਾਮ ਆਲਮ ਪੇ ਛਾ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਨਕਾਬ ਰੁਖ ਸੇ ਉਠਾ ਚੁਕੇ ਹੈਂ ਖੜੇ ਹੁਏ ਮੁਸਕੁਰਾ ਰਹੇ ਹੈਂ
ਮੈਂ ਹੈਰਾਤੀ ਏ ਅਜ਼ਲ ਹੂੰ ਅਬ ਭੀ ਵੋ ਖ਼ਾਕ ਹੈਰਾਂ ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਹਵਾਏਂ ਬੇ ਖੁਦ ਫ਼ਜ਼ਾਏਂ ਬੇ ਖੁਦ ਯੇ ਅੰਬਰ ਅਫ਼ਸ਼ਾਂ ਘਟਾਏਂ ਬੇ ਖੁਦ
ਮਿਜ਼ਾ ਨੇ ਛੇੜਾ ਹੈ ਸਾਜ਼ ਦਿਲ ਕਾ ਵੋ ਜ਼ੇਰ ਏ ਲਬ ਗੁਨ ਗੁਨਾ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਯੇ ਸ਼ੌਂਕ ਕੀ ਵਾਰਦਾਤ ਏ ਪੈਹਾਮ ਯੇ ਵਾਦਾ ਏ ਇਲਤੇਫ਼ਾਤ ਏ ਪੈਹਾਮ
ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਆਜ਼ਮਾ ਚੁਕੇ ਹੈਂ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਆਜ਼ਮਾ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਸੁਰਾਹੀਆਂ ਨੌ ਬ ਨੌ ਹੈਂ ਅਬ ਭੀ ਜਮਾਹਿਯਾਂ ਨੌ ਬ ਨੌ ਹੈਂ ਅਬ ਭੀ
ਮਗਰ ਵੋ ਪਹਲੂ ਤਹੀ ਕੀ ਸੌਗੰਦ ਅਬ ਭੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਵੋ ਇਸ਼ਕ ਕੀ ਵਹਿਸ਼ਤੋਂ ਕੀ ਜ਼ਦ ਮੇਂ ਵੋ ਤਾਜ ਕੀ ਰਿਫਆਤੋਂ ਕੇ ਆਗੇ
ਮਗਰ ਅਭੀ ਆਜ਼ਮਾਂ ਰਹੇ ਹੈਂ ਮਗਰ ਅਭੀ ਅਜ਼ਮਾਂ ਰਹੇ ਹੈਂ

ਅਤਾ ਕੀਆ ਹੈ ਮਜਾਜ਼ ਫਿਤਰਤ ਨੇ ਵੋ ਮਜ਼ਾਕ ਏ ਲਤੀਫ ਹਮ ਕੋ ਕਿ
ਆਲਮ ਏ ਆਬ ਓ ਗਿਲ ਸੇ ਹਟ ਕਰ ਇਕ ਔਰ ਆਲਮ ਬਨਾ ਰਹੇ ਹੈਂ

❀

ਦਰਦ ਕੀ ਦੌਲਤ ਏ ਬੇਦਾਰ ਅਤਾ ਹੋ ਸਾਕੀ

ਦਰਦ ਕੀ ਦੌਲਤ ਏ ਬੇਦਾਰ ਅਤਾ ਹੋ ਸਾਕੀ
ਹਮ ਬਹੀ ਖਵਾਹ ਸਭੀ ਕੇ ਹੈਂ ਭਲਾ ਹੋ ਸਾਕੀ

ਸਖਤ ਜਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਮ ਖੁਦ ਸਰ ਓ ਖ਼ੁੱਦਾਰ ਭੀ ਹੈਂ
ਨਵਾਕ ਏ ਨਾਜ਼ ਖਤਾ ਹੈ ਤੋ ਖਤਾ ਹੋ ਸਾਕੀ

ਸਈ ਤਦਬੀਰ ਮੇਂ ਮੁਜ਼ਮਾਰ ਹੈ ਇਕ ਆਹ ਏ ਜਾਂ ਸੋਜ਼
ਉਸ ਕਾ ਇਨਾਮ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਕਿ ਜਜ਼ਾ ਹੋ ਸਾਕੀ

ਸੀਨਾ ਏ ਸ਼ੌਕ ਮੇਂ ਵੋ ਜ਼ਖਮ ਕੀ ਲੌ ਦੇ ਉਠੇ
ਔਰ ਭੀ ਤੇਜ਼ ਜ਼ਮਾਨੇ ਕੀ ਹਵਾ ਹੋ ਸਾਕੀ

❀

ਨਿਗਾਹ ਏ ਲੁਤਫ਼ ਉਠ ਖ਼ੂਗਰ ਏ ਆਲਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ

ਨਿਗਾਹ ਏ ਲੁਤਫ਼ ਉਠ ਖ਼ੂਗਰ ਏ ਆਲਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ
ਹਮੇਂ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਨਾ ਹੈ ਹਮੇਂ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ

ਕਿਸੀ ਮੌਸਮ ਪਰ ਬੇ ਦਾਦ ਕਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਯਾ ਮਆਨੀ
ਯੇ ਵਹਿਸ਼ਤ ਖੇਜ਼ ਬਾਤੇਂ ਇਸ਼ਕ ਏ ਬਾਦ ਅੰਜਾਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ

ਅਭੀ ਰਹਿਨੇ ਦੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਸ਼ੌਕ ਏ ਸ਼ੋਰੀਦਾ ਕੇ ਹੰਗਾਮੇ
ਅਭੀ ਸਰ ਮੇਂ ਮੋਹੱਬਤ ਕਾ ਜੁਨੂੰ ਏ ਖਾਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ

ਅਭੀ ਰਹਿਨੇ ਦੇ ਕੁਛ ਦਿਨ ਲੁਤਫ਼ ਏ ਨਗਮਾ ਮਸਤੀ ਏ ਸਾਹਬਾ
ਅਭੀ ਯੇ ਸਾਜ਼ ਰਹਿਨੇ ਦੋ ਅਭੀ ਯੇ ਜਾਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ

ਬਾ ਈਂ ਰਿੰਦੀ ਮਜਾਜ਼ ਇਕ ਸ਼ਾਇਰ ਏ ਮਜ਼ਦੂਰ ਓ ਦਾਹਕਾਂ
ਅਗਰ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਮੇਂ ਵੋ ਬਦਨਾਮ ਹੈ ਬਦਨਾਮ ਰਹਿਨੇ ਦੇ

ਸ਼ੌਂਕ ਕੇ ਹਾਥੋਂ ਏ ਦਿਲ ਏ ਮੁਜ਼ਤਾਰ ਕਯਾ ਹੋਨਾ ਹੈ ਕਯਾ ਹੋਗਾ

ਸ਼ੌਂਕ ਕੇ ਹਾਥੋਂ ਏ ਦਿਲ ਏ ਮੁਜ਼ਤਾਰ ਕਯਾ ਹੋਨਾ ਹੈ ਕਯਾ ਹੋਗਾ
ਇਸ਼ਕ ਤੋ ਰੁਸਵਾ ਹੋ ਹੀ ਚੁਕਾ ਹੈ ਹੁਸਨ ਭੀ ਕਯਾ ਰੁਸਵਾ ਹੋਗਾ

ਹੁਸਨ ਕੀ ਬਜ਼ਮ ਏ ਖਾਸ ਮੇਂ ਜਾ ਕਰ ਇਸ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਯਾ ਹੋਗਾ
ਕੋਈ ਨਯਾ ਪੈਮਾਂ ਬਾਂਧੇਂਗੇ ਕੋਈ ਨਯਾ ਵਾਦਾ ਹੋਗਾ

ਚਾਰਾਗਰੀ ਸਰ ਆਂਖੋਂ ਪਰ ਇਸ ਚਾਰਾਗਰੀ ਸੇ ਕਯਾ ਬਾਤੇਂ
ਦਰਦ ਕੀ ਅਪਨੀ ਆਪ ਦਵਾ ਹੈ ਤੁਮ ਸੇ ਕਯਾ ਅੱਛਾ ਹੋਗਾ

ਵਾਇਜ਼ ਏ ਸਾਦਾ ਲੌਂਹ ਸੇ ਕਹਿ ਦੋ ਛੋੜੇ ਉਕਬਾ ਕੀ ਬਾਤੇਂ
ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਮੇਂ ਕਯਾ ਰਖਾ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਯਾ ਮੇਂ ਕਯਾ ਹੋਗਾ

ਤੁਮ ਭੀ ਮਜਾਜ਼ ਇੰਸਾਂ ਹੋ ਆਖਿਰ ਲਾਖ ਛੁਪਾਓ ਇਸ਼ਕ ਅਪਨਾ

ਯੇ ਭੇਦ ਮਗਰ ਖੁਲ ਜਾਏਗਾ ਯੇ ਰਾਜ਼ ਮਗਰ ਇਫਸ਼ਾ ਹੋਗਾ

❀

ਨਾ ਹਮ ਅਹਾਂਗ ਏ ਮਸੀਹਾ ਨਾ ਹਰੀਫ ਏ ਜਿਬਰੀਲ

ਨਾ ਹਮ ਅਹਾਂਗ ਏ ਮਸੀਹਾ ਨਾ ਹਰੀਫ ਏ ਜਿਬਰੀਲ
ਤੇਰਾ ਸ਼ਾਇਰ ਕਿ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਾਨੀ ਏ ਗੇਸੂ ਏ ਜਾਮਿਲ

ਕਿਸ ਕੀ ਆਂਖੋਂ ਮੇਂ ਗਲਤਾਂ ਹੈ ਜਵਾਨੀ ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ
ਖੋਲ ਦੀ ਆਹ ਯੇ ਕਿਸ ਨੇ ਮਯ ਏ ਗੁਲ ਗੂੰ ਕੀ ਸਾਬਿਲ

ਕਿਸ ਤਰਫ ਜਾਏ ਕਹਾਂ ਜਾਏ ਬਤਾ ਦੋ ਕੋਈ
ਜ਼ੁਲਫ ਏ ਪੁਰ ਖਾਮ ਕਾ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਨਿਗਾਹੋਂ ਕਾ ਕਾਤਿਲ

ਆਲਮ ਏ ਯਾਸ ਮੇਂ ਕਯਾ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਇਕ ਸਾਗਰ ਏ ਮਯ
ਦਸ਼ਤ ਏ ਜ਼ੁਲਮਤ ਮੇਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿਜ਼ਰ ਕੀ ਕਿਨਦੀਲ

ਕਿਤਨੀ ਦੁਸ਼ਵਾਰ ਹੈ ਪੀਰਾਨ ਏ ਹਰਾਮ ਕੀ ਮੰਜ਼ਿਲ

ਇਸ ਤਰਫ ਫ਼ਿਤਨਾ ਈ ਇਬਲਿਸ ਉਧਾਰ ਰਬ ਏ ਜਲੀਲ

ਉਫ਼ ਯੇ ਤੂਫਾਂ ਏ ਨਸ਼ਤ ਔਰ ਮੇਰੀ ਤਬ ਏ ਹਜ਼ੀਂ
ਆਹ ਯੇ ਯੂਰਿਸ਼ ਏ ਨਾਜ਼ ਔਰ ਮੈਂ ਮਜਰੂਹ ਓ ਅਲੀਲ

ਆਹ ਵੋ ਹੋਸ਼ ਕਾ ਆਲਮ ਵੋ ਗ਼ਮੋਂ ਕਾ ਤੂਫਾਂ
ਉਫ਼ ਯੇ ਮਸਤੀ ਕੀ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਸ਼ ਮੇਂ ਆਨੇ ਕੀ ਦਲੀਲ

❀

ਰੁਖਸਤ ਏ ਹਮ ਸਫਰੋ ਸ਼ਹਿਰ ਏ ਨਿਗਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਰੁਖਸਤ ਏ ਹਮ ਸਫਰੋ ਸ਼ਹਿਰ ਏ ਨਿਗਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ
ਖ਼ੁਲਦ ਭੀ ਜਿਸ ਪੇ ਹੋ ਕੁਰਬਾਂ ਵੋ ਦਾਇਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਯੇ ਜੁਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮੇਰੀ ਗ਼ਜ਼ਲੋਂ ਕਾ ਜਹਾਂ
ਮੇਰਾ ਨਜਦ ਆ ਹੀ ਗਯਾ ਮੇਰਾ ਤਤਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਆਜ ਫਿਰਤਾ ਬਾ ਚਮਨ ਦਰਪੈ ਏ ਗੁਲ ਹੈ ਏ ਚਮਨ
ਗੁਨਗੁਨਾਤਾ ਹੁਆ ਜ਼ੰਬੂਰ ਏ ਬਹਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਗੇਸੂਓਂ ਵਾਲੋਂ ਮੇਂ ਆਬਰੂ ਕੇ ਕਮਾਂ ਦਾਰੋਂ ਮੇਂ
ਏਕ ਸੈਦ ਆ ਹੀ ਗਯਾ ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਬਾਗ਼ਬਾਨੋ ਕੋ ਬਤਾਓ ਗੁਲ ਓ ਨਸਰੀਨ ਸੇ ਕਹੋ
ਇਕ ਖਰਾਬ ਏ ਗੁਲ ਓ ਨਸਰੀਨ ਏ ਬਹਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਖੈਰ ਮਕਦਾਮ ਕੋ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ਬ ਹੰਗਾਮ ਏ ਸਹਰ
ਅਪਨੀ ਆਂਖੋਂ ਮੇਂ ਲ਼ੀਯੇ ਸ਼ਬ ਕਾ ਖ਼ੁਮਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਜ਼ੁਲਫ ਕਾ ਅਬਰੇ ਸਿਆਹ ਬਾਜ਼ੂ ਏ ਸੀਮੀਂ ਪੇ ਲ਼ੀਯੇ
ਫਿਰ ਕੋਈ ਖੇਮਾ ਜ਼ਨ ਏ ਸਾਜ਼ ਏ ਭਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

ਹੋ ਗਈ ਤਿਸ਼ਨਾ ਲਬੀ ਆਜ ਰਹੀਨ ਏ ਕੌਸਰ
ਮੇਰੇ ਲਬ ਪਰ ਲਬ ਏ ਲ਼ਾਲ਼ੀਂ ਏ ਨਿਗਾਰ ਆ ਹੀ ਗਯਾ

❀

ਦਾਮਨ ਏ ਦਿਲ ਪੇ ਨਹੀਂ ਬਾਰਿਸ਼ ਏ ਇਲਹਾਮ ਅਭੀ

ਦਾਮਨ ਏ ਦਿਲ ਪੇ ਨਹੀਂ ਬਾਰਿਸ਼ ਏ ਇਲਹਾਮ ਅਭੀ
ਇਸ਼ਕ ਨਾ ਪੁਖਤਾ ਅਭੀ ਜਜ਼ਬ ਏ ਦਰੂੰ ਖਾਮ ਅਭੀ

ਖੁਦ ਹੀ ਝੁਕਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਏ ਜੁਨੂੰ ਕਯਾ ਕੀਜੀਏ
ਕੁਛ ਗਵਾਰਾ ਭੀ ਹੈ ਯੇ ਕੈਦ ਏ ਦਰ ਓ ਬਾਮ ਅਭੀ

ਯੇ ਜਵਾਨੀ ਤੋ ਅਭੀ ਮਾਈਲ ਏ ਪੈਕਾਰ ਨਹੀਂ
ਯੇ ਜਵਾਨੀ ਤੋ ਹੈ ਰੁਸਵਾ ਏ ਮਯ ਓ ਜਾਮ ਅਭੀ

ਵਾਈਜ਼ ਓ ਸ਼ੈਖ਼ ਨੇ ਸਰ ਜੋੜ ਕੇ ਬਦਨਾਮ ਕੀਯਾ
ਵਰਨਾ ਬਦਨਾਮ ਨਾ ਹੋਤੀ ਮਯ ਏ ਗੁਲਫਾਮ ਅਭੀ

ਮੈਂ ਬਾ ਸਦ ਫਖਰੀਆ ਜ਼ੁਹਦ ਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੂੰ ਮਜਾਜ਼
ਮੁਝ ਕੋ ਹਾਸਿਲ ਸ਼ਰਫ਼ ਏ ਬੈਅਤ ਏ ਖਯਾਮ ਅਭੀ

ਯੇ ਤੀਰਗੀ ਏ ਸ਼ਬ ਹੀ ਕੁਛ ਸੁਬਹ ਤਰਾਜ਼ ਆਤੀ

ਯੇ ਤੀਰਗੀ ਏ ਸ਼ਬ ਹੀ ਕੁਛ ਸੁਬਹ ਤਰਾਜ਼ ਆਤੀ
ਖੁਦ ਵਾਅਦਾ ਏ ਫਰਦਾ ਕੀ ਛਾਤੀ ਭੀ ਧੜਕ ਜਾਤੀ

ਹੋਂਟੋਂ ਪੇ ਹਸੀ ਪੈਹਮ ਆਤੇ ਹੁਏ ਸ਼ਰਮਾਤੀ
ਅਬ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਕਟਤੀ ਅਬ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਤੀ

ਜੋ ਅਵੱਲ ਓ ਅਖੀਰ ਥਾ ਵੋ ਅੱਵਲ ਓ ਅਖੀਰ ਹੈ
ਮੈਂ ਨਾਲਾ ਬ ਜਾਂ ਉਠਤਾ ਵੋ ਨਗ਼ਮਾ ਬਾ ਸਾਜ਼ ਆਤੀ

ਸੋਜ਼ ਏ ਸ਼ਬ ਏ ਹਿਜਰਾਂ ਫਿਰ ਸੋਜ਼ ਏ ਸ਼ਬ ਏ ਹਿਜਰਾਂ ਹੈ
ਸ਼ਬਨਮ ਬਾ ਮਿਜ਼ਹਾ ਉਠਤੀ ਯਾ ਜ਼ੁਲਫ ਏ ਦਰਾਜ਼ ਆਤੀ ਹੈ

ਯਾ ਰਬ ਵੋ ਜਵਾਨੀ ਭੀ ਕਯਾ ਮਹਸ਼ਰ ਏ ਅਰਮਾਂ ਥੀ

ਅੰਗੜਾਈ ਭੀ ਜਬ ਲੇਤੀ ਇਕ ਆਂਖ ਝਪਕ ਜਾਤੀ

ਆਗਾਜ਼ ਏ ਸਿਯਾਹ ਮਸਤੀ ਅੰਜਮ ਏ ਸਿਯਾਹ ਮਸਤੀ

ਆਈਨੇ ਮੇਂ ਸੂਰਤ ਭੀ ਆਨੇ ਕੀ ਕਸਮ ਖਾਤੀ

ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਮਜਾਜ਼ ਅਬ ਤਕ ਵੋ ਜਜ਼ਬਾ ਏ ਕਾਫ਼ਿਰ ਥਾ

ਤਸਲੀਸ ਕੀ ਜੋਇੰਦਾ ਵਹਦਤ ਕੀ ਕਸਮ ਖਾਤੀ

❀

ਯੇ ਜਹਾਂ ਬਰਗਾਹ ਏ ਰਿਤਲ ਗਿਰਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਯੇ ਜਹਾਂ ਬਰਗਾਹ ਏ ਰਿਤਲ ਗਿਰਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ
ਇਕ ਜਹੰਨਮ ਮੇਰੇ ਸੀਨੇ ਮੇਂ ਤਪਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਜਿਸ ਨੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਯਾ ਮਾਈਲ ਏ ਫਰਿਆਦ ਕੀਯਾ
ਵੋ ਮੋਹੱਬਤ ਅਭੀ ਇਸ ਦਿਲ ਮੇਂ ਜਵਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਹਰ ਚਮਨ ਦਮਨ ਏ ਗੁਲ ਰੰਗ ਹੈ ਖੂਨ ਏ ਦਿਲ ਸੇ
ਹਰ ਤਰਫ ਸ਼ੇਵਨ ੳ ਫਰਿਆਦ ੳ ਫੁਗਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਮਾਹ ੳ ਅੰਜੁਮ ਮੇਰੇ ਅਸ਼ਕੋਂ ਸੇ ਗੁਹਾਰ ਤਬ ਹੁਏ
ਕਹਿਕਸ਼ਾਂ ਨੂਰ ਕੀ ਇਕ ਜੂ ਏ ਰਵਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਹੁਸਨ ਹੀ ਹੁਸਨ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮਤ ਭੀ ਉਠੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰ
ਕਿਤਨਾ ਪੁਰ ਕੈਫ ਯੇ ਮੰਜ਼ਰ ਯੇ ਸਮਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਜ਼ਮਜ਼ਮਾ ਸਾਜ਼ ਕਾ ਪਾਇਲ ਕੀ ਛਨਾਕੇ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਬੇਹਤਰ ਅਜ਼ ਸ਼ੋਰਿਸ਼ ਏ ਨਾਕੂਸ ਓ ਅਜ਼ਾਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

ਮੇਰੇ ਹਰ ਲਫ਼ਜ਼ ਮੇਂ ਬੇਤਾਬ ਮੇਰਾ ਸ਼ੋਰ ਏ ਦਰੂੰ
ਮੇਰੀ ਹਰ ਸਾਂਸ ਮੋਹੱਬਤ ਕਾ ਧੁਆਂ ਹੈ ਸਾਕੀ

❀

ਦਿਲ ਏ ਖ਼ੂਨ ਗਸ਼ਤਾ ਏ ਜ਼ਫ਼ਾ ਪੇ ਕਹੀਂ

ਦਿਲ ਏ ਖ਼ੂਨ ਗਸ਼ਤਾ ਏ ਜ਼ਫ਼ਾ ਪੇ ਕਹੀਂ
ਅਬ ਕਰਮ ਭੀ ਗਰਾਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ

ਤੇਰੇ ਬੀਮਾਰ ਕਾ ਖ਼ੁਦਾ ਹਾਫਿਜ਼
ਨਜ਼ਰ ਏ ਚਾਰਾ ਗਰਾਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ

ਇਸ਼ਕ ਕਯਾ ਕਯਾ ਨਾ ਆਫਤੇਂ ਢਾਏ
ਹੁਸਨ ਗਰ ਮਿਹਰਬਾਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ

ਮਯ ਕੇ ਆਗੇ ਗਮੋਂ ਕਾ ਕੋਹ ਏ ਗਿਰਾਂ
ਇਕ ਪਲ ਮੇਂ ਧੁਆਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ

ਫਿਰ ਮਜਾਜ਼ ਇਨ ਦਿਨੋਂ ਯੇ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ
ਦਿਲ ਹਲਾਕ ਏ ਬੁਤਾਂ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ